

SORRY KLUB SLAVÍ PADESÁTINY

Nejsme si jisti, kolika dnešním čtenářům pojem SORRY klub něco říká. Ti, kterým je 50 a méně, jeho vznik a první léta ani pamatovat nemohou. V 10. čísle Holešovska z roku 1999 je uvedeno: „Holešovský Sorry klub patřil k těm nejvýznačnějším aktivitám, které ovlivnily život města a formovaly několik dospívajících generací.“ Připomeňme si události, které i po padesáti letech vyvolávají u členů emoce. Jak to tedy tenkrát všechno bylo?

Vše začíná v roce 1967. Emil a Petr Mikšovičovi s Mirkem Režným sledují činnost klubů na vysokoškolských kolejích v Brně. Uvažují o zřízení obdobného klubového zařízení v Holešově, které by sloužilo holešovským vysokoškolákům a studentům gymnázia. Z nesmělého dotazování u představitelů města bylo zřejmé, že realizace této myšlenky bude velmi obtížná. Přišel však leden 1968 a celkové uvolnění po nástupu Dubčekova reformního křídla začalo měnit i postoje holešovských funkcionářů. Píšeme dopisy, ve kterých sdělujeme naše představy. Vše bez odezvy. Naděje svítá, když je Emil pozván do Městského výboru národní fronty, aby zastupoval mládež. Městská organizace ČSM, která se scházela v klubovně objektu dnešní drogerie na Palackého ulici, přestala existovat. V červnu jsme konečně pozváni do Rady Měst.NV. Účastní se Emil Mikšovič a Věra Zapletalová. Jednání řídí předseda Miroslav Pavelka, který zaujímá neutrální názor, avšak členové Rady naše představy ani v nejmenším nechápou. Klubové zařízení, které by zabezpečovalo kulturní vyžití odpovídající současné mladé generaci si pletou se Sdruženým závodním klubem na zámku. Nabízí pronajímání některého sálu pro naše kulturní pořady. Je nám jasné, že nepřesvědčíme-li je teď, tak už nikdy. Emil dává návrh: přidělte nám jakékoliv vhodné prostory, uhradte stavební materiál a my si je zrekonstruujeme. Toto nečekali. Věra ukazuje ruce a říká: „My máme zdravé ruce“. Závěrem jednání je úkol daný bytové a dislokační komisi. Přestože jsou členové Rady přesvědčeni, že se nám náš záměr nikdy nepodaří uskutečnit, (anebo právě proto) dávají souhlas. ***Vyhráváme první bitvu.***

zázpisu rady č. 102: 24.6.1968

113:
Zástupci holešovské mládeže ss. Zapletalová a []
Sedláčková obrátili se o pomoc na radu MěstNV
pro získání místnosti pro Klub mladých, který
mají svépomocí vybudovat. K tomuto bodu bylo
přijato následující usnesení:
Doporučuje se bytové a dislokační komisi, aby
z hlediska veřejného zájmu urychleně a přednost-
ně řešila a přidělila vhodné prostory, kde by
svou činnost mohl vyvíjet Klub mladých.
Němčík projedná v úterý v bytové komisi tento
návrh. Do komise budou přizváni zástupci kulturní
komise, s. Mandák a zástupci Klubu mladých.
Zástupci Klubu mladých připraví si do této komise
několik typů vhodných prostor pro umístění tohoto Klubu.

Doporučuje se bytové a dislokační komisi, aby z hlediska veřejného zájmu urychleně a přednostně řešila a přidělila vhodné prostory, kde by svou činnost mohl vyvíjet Klub mladých.

připravuje se a bude podána zpráva do 10.10.68.
Doporučuje se bytové a dislokační komisi, aby z hlediska veřej-
ného zájmu urychleně a přednostně řešila a přidělila vhodné
prostory, kde by svou činnost mohl vyvíjet Klub mladých. K jed-
nání přizvat zástupce Klubu, kteří si připraví své návrhy.
Plnění:
Zástupci Klubu mladých se dostavili 8.7.68 do komise a žádali
místnost i neupravenou na př. sklepni v zámku, v pivovaru, či
jinde. Bylo dohodnuto, že se sami pokusí takovou místnost najít
a přijdou do komise s návrhem k dalšímu jednání. Dosud nikdo
s takovým návrhem nepřišel.

14.10.1968

Zástupci klubu mladých se dostavili 8.7.1968 do komise a žádali místnost i neupravenou, např. sklepní v zámku, v pivovaru či jinde. Bylo dohodnuto, že se sami pokusí takovou místnost najít a přijdou do komise s návrhem k dalšímu jednání. Dosud nikdo s takovým návrhem nepřišel.

Teď je to na nás. Vybíráme ze tří lokalit. Sklepení zámku (dnešní Drive klub) je nad naše síly. Sklep pivovaru zpřístupněný z ulice Tyršova rovněž. Sklep LŠU na Bezručově ulici se nám líbil nejvíce. Do hudebky většina z nás chodila, vše záleželo na souhlasu ředitele LŠU Engelberta Zedka. Jednáním byl pověřen Emil, který ho seznámil s myšlenkou klubové činnosti, kde by se mladí lidé mohli setkávat, vytvářet si svou kulturu, své kulturní a vzdělávací akce a svou zábavu. Kde by si vše organizovali a řídili. Ředitele Zedka se podařilo pro tento záměr získat. Roli sehrála i dohodnutá spolupráce při využívání prostor pro žáky a orchestry LŠU.

Zdalo se, že již nic nestojí v cestě několika nadšenců – vybudovat vlastní klub.

Jenže pak přišlo úterý 21.8. 1968. Ulicemi města projíždí vojenská auta, výlohy a náměstí mění svou tvář, rozdáváme letáky, polepujeme výlohy. Cyklostyl ve sklepení zámku běží naplno. Témata vytváří výtvarník Divadla 6.května Emil Lukáš. Holešovští komunisté se scházejí ve velké zasedačce MěNV. Správce nás potají dostává dovnitř.

U každé židle je svazek letáků a v čele velký plakát s veršem Jana Nerudy:
Bude-li každý z nás z křemene, je celý národ z kvádrů.

Náš kolektiv se rozrůstá, je nás již 20. Začátkem září poprvé vstupujeme do našeho sklepení. Hliněná podlaha se zbytky uhlí, rozbitá sklepní okna, zteřelé omítky, jedna blikající žárovka. Emil nás provází s plánkem v ruce a my začínáme vidět jeho očima. Vidíme hlavní sál s klenbami, barovou místnost, krbovou místnost v prostoru, který sloužil jako prádelka bývalého sirotčince a v jeho rohu plápolající krb. Tyto představy jsou však ještě daleko, dělí nás od nich spousta brigádnických sobot, celkem 7650 odpracovaných hodin. Staňa Kuchař a Luděk Půček mají na starosti stavařinu, Mirek Režný s Ladou Nedbalem elektroinstalaci. Odkopáváme 20cm hliněné podlahy, v kolečkách ji vynášejí Vojta Šmakal, Petr Nedbal, Jirka Zeman a další. Zdeněk Kolář má zlepšovák – putnu na záda na přenášení uhlí, kterou plníme hlínou. Bouráme, klademe kanalizaci, otloukáváme omítky.

Ve čtvrtek 16.1.1969 hoří před Národním muzeem živá pochodeň – Jan Palach. Sobotní brigáda je smutná. V pondělí se snažíme do některé z výloh na náměstí

umístit smuteční výzdobu. Není to lehké, lidé již opět mají strach. Nakonec se Marcela a Jarka domluví s Margitou Zemanovou na umístění v Charbutově cukrárně.

3.března pořádáme v Sokolovně Jarní ples mládeže. V předsálí visí velký kladivák, u něj fixy s napsanou větou : zde si může každý napsat co chce. A opravdu se psalo, zejména když to bylo bezprostředně po výhře našich hokejistů ve Stockholmu nad Ruskem. V tento den vyhlášíme soutěž o název klubu. Každý může napsat 3 návrhy, lístky taháme z klobouku. Vyhrává **SORRY KLUB**.

19.4.1969 ve 14.hodin se ve velké zasedačce Měst.NV koná ustanovující schůze Sorry klubu. Jako host je přítomen tajemník Měst.NV Jindřich Mandřák a předseda Národní fronty architekt Ludvík Volák. Je nás 34, přijímáme základní dokumenty: Manifest klubu a Stanovy klubu. V tajných volbách je zvolen president klubu a jmenovaná první klubová rada.

Ke dni 28.6.1969 jmenuji tyto kolegyně a kolegy řádnými
členy SORRY klubu.

Bartík Karel
Bartíková Věra
Gogela Miroslav
Hovjacká Marcela
Gába Miroslav
Chalupník Antonín
Josef Janoš
Janošová Jaroslava
Jurčíková Jarmila
Kuchař Stanislav
Mikšovič Emil
Mikšovič Petr
Nedbal Ladislav
Nedbal Petr
Půček Luděk
Poláchová Jana
Čevelová Jarka
Režný Miroslav
Vlasatíková Liba
Tkadlečková Helena
Studený Miroslav
Zapletalová Věra
Žerava František
Šmakala Vojtěch
Pešková Eva
Zdražilová Hana
Kandidáty klubu jmenuji.

Jaroslavu Vydrovou
Jitku Vydrovou
Koláře Zdeňka
Zemana Jiřího
Dufkovou Jarku
Dyňbylovou Michaělu
Jurčíkovou Věru

Příznivci Klubu jmenuji

Hadravskou Olgu Režnou Alenu
Elšíka Miroslava
Elšíka Jaroslava

SORRY klub 28.6.1969

prezident Klubu

První členové SORRY KLUBU

5.6. pořádáme v zámecké Salla tereně představení Divadla pracujících s hercem Gustavem Opočenským. Jedná se o montáž hudby, výňatků z Čapkových „Hovorů s TGM“ a filmových záběrů ze srpnové okupace. Salla terena je přeplněna,

na stolech hoří svíčky. Díky zásahu holešovských komunistů se další představení již nikdy nekonalo. Bylo to i rozloučení se zbytky jakés takés svobody a symbolickým sdělením, na které straně barikády Sorry klub stojí.

Práce ve sklepení pokračují, aniž by představitelé města o ně jevíli zájem, na naše pozvání nereagují. Dovídáme se, že si prý v klubu promítáme filmy z příjezdu vojsk Varšavské smlouvy do Holešova. Těžko chápou, že v klubu není hotová elektroinstalace a tudíž bez ní není projekce možná.

Poslední měsíce roku 1969 finišují stavební práce a úpravy interiéru. Mirek Gába vyrábí lustry, Hynek Foukal dokončuje lavice. Všude se uklízí, dřevěná koza, která sloužila jako lešení, zaujímá čestné místo u baru a Pepa Janoš ji křtí na „Pepinu“. Petr Nedbal vypaluje do desek u vchodu, **že Život je krásný a stojí za to o něj bojovat**. Tonda Chalupník připravuje provoz, Mirek Gogela bar. Miška Dynybylová zhotovuje presidentský řetěz.

Je 2. leden 1970 a my slavnostně otevíráme. Z pozvaných hostů je přítomen předseda výboru NF akad. arch. Ludvík Volák a tajemník MěstNV Jan Ševčík. Zahajujeme první klubovou sezónu, začíná zcela jiný druh práce, i když údržba a stavební dodělávky pokračují. K zajištění kulturních programů na každý pátek a sobotu se přidává i zajišťování provozu (topení, obsluha, občerstvení, úklidy).

Vytváříme hudebně literární pořady, spolupracujeme s kroměřížskou konzervatoří a zejména s herci Divadla pracujících Gottwaldov. Vytváříme prostor pro vystoupení zpěváků mladé protestní kultury, jako byli sourozenci Ulrychovi, Jaroslav Hutka, Milan Labašta, Vladimír Merta a Radim Hladík. Velkým fanouškem vlastních i dovážených pořadů byl dr.Ferdinand Žůrek. Bydlel kousek od Klubu, často navštěvoval naše pořady a psal o nás zajímavé články do novin.

V době postupující normalizace byla jakákoliv nezávislá a protestní kultura, navíc provádění ve svobodném prostředí, tvrdě potíraná. Snaha o omezení činnosti Sorry klubu byla mnohokrát městskými úřady plánována. V podstatě již přijetím Manifestu s výzvou „vytvořme si život svých představ a snů, zbavme ho šedivé jednotvárnosti ...“ a následným uspořádáním „Koncertu pro pana Masaryka“ začala silná averze městských a okresních orgánů. Pozvánky na jednání ideologické komise MV KSČ k projednání kladů – záporů a potřeb vždy znamenaly důsledně se připravit.

Když jsme se dozvěděli, že se připravuje uzavření Klubu z důvodu, že je název vysvětlován „členové litují, že žijí v socialistické společnosti“, byl SORRY Klub přes noc přejmenován na Klub přátel umění. Mnoho nehlášených, ale díky sympatizujícím lidem námi očekávaných kontrol, odešlo s nepořízenou. Kontrola hospodaření v roce 1971 dokonce vyslovila Jarce Janošové pochvalu. Zažili jsme ponižující pohovory při přijímání našich členů do SSM v roce 1970 s následným vyvedením presidenta Klubu ochrankou z ustavující Konference SSM v Kroměříži. Zažili jsme mnoho útoků, nepochopení, averze a pokusů o uzavření Klubu. Díky popularitě a množství sympatizujících lidí jsme vždycky byli krok dopředu.

Městský národní výbor v H o l e š o v ě .

V Holešově dne 14.7.1969

Zápis ze schůze rady č. 138.

Účastníci: dle presenční listiny.
Předseda: s. Miroslav Pavelka.
Zápisník: A. Neradilová.
Ověřitelé: ss. Zalabák, Sitková.

17. Zpráva aktivu pro péči o mládež a spolupráci dětských a mládežnických organizací a jejich vlivu na volný čas dětí - s. pplk Říha.

Podruh Říha ve své ústní informaci uvedl, že otázky dětí a mládeže byly v minulém roce pro složitost celého vývoje v naší republice opomenuty. K projednání využití volného času dětí a mládeže aktivem pro péči o mládež došlo teprve nedávno za účasti pracovníků Pionýra, Junáka a TJ Tatranu, nedopatřením nebyli pozváni zástupci požárníků, SK a Sorry klubu. Přizvání zástupců všech tří organizací mají potíže s zajištěním vedoucích, zvláště se projevuje nedostatek dospělých vedoucích v Pionýrské organizaci; nejlépe je na tom organizace Junáka, která má v současné době 48 - 50 převážně dospělých vedoucích. Má také potíže s nedostatečnou kapacitou kluboven a naráží na nedostatek finančních prostředků pro činnost své organizace. Na tomto aktivu byl vysloven názor, že závodní organizace ROH se chovají macešsky vůči ostatním mládežnickým organizacím.

... uvedeno na příloze zápisu.

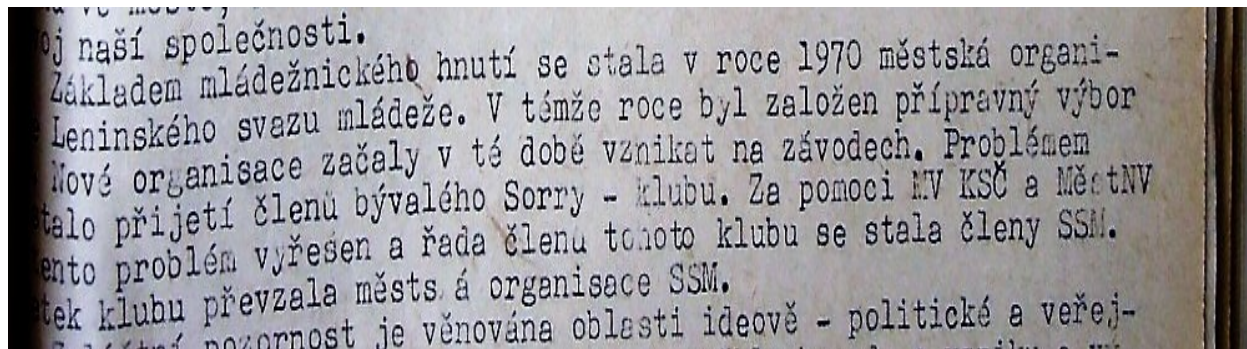
Nepřizvání Sorry klubu na jednání

Pro radu MěstNV Holešov dne 19. dubna 1971

Předkládá: Oldřich Konečný, předseda kulturní komise MěstNV

Možnost mládežnických a dětských organizací ve městě - situace - problémy mládeže

Zápis z kulturní komise přijímání členů Klubu do SSM

Problém se členy bývalého Sorry klubu za pomoci MKSC a MěNV vyřešen vstupem členů do SSM, majetek převzala MOSSM.

Vše jsme překonali díky kolektivu, který stmelilo to ohromné množství práce a touha dosáhnout cíle, i když se zdál kolikrát v nedohlednu. Díky partě mladých lidí, kteří se v roce 1968 rozhodli spojit svůj volný čas a zbavit ho všedností a malicherností.

A zbylo nám jen vzpomínání ...

Na Sorry klub, díky kterému, jsme i v čase normalizace zůstali všichni krásně normální ...

Ze vzpomínek zakládajících členů a archivních materiálů
sestavila redakční rada ve složení :

Helena Dobešová (Tkadlečková),
Jarka Kevická (Janošová),
Marcela Mikšovičová (Hovjacká),
Eva Pešková